

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-289/17-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. siječnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/526, urbroj: 401-01/04-17-3 od 14. rujna 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Puli, broj: PPI-DO-6/2017 od 6. lipnja 2017. kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup zatraženim informacijama pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.).

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja ističe da se upisnici vode u posebnim knjigama ili u CTS-u (Sustav za praćenje predmeta) te da se upis u CTS vrši a način naveden u posebnim uputama za unos podataka za kaznene i građansko-upravne odjele. Smatra da je nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te počinjena bitna povreda upravnog postupka jer nema navoda koristi li tijelo javne vlasti CTS sustav, a niti o tome ima ikakvog obrazloženja. Također se poziva i na stav suda Europske unije izražen u presudi broj C-491/15 od 11. siječnja 2017. te navodi da informacijski sustav za praćenje predmeta u užem smislu obuhvaća modul za općinska državna odvjetništva koji obuhvaća kaznene i građanske predmete; modul za županijska državna odvjetništva koji obuhvaća kaznene i građanske predmete te modul za Državno odvjetništvo Republike Hrvatske. Navodi da podatkovne cjeline za kaznene predmete koje sadrži informacijski sustav CTS te se poziva na modul 24. administriranje podataka i modul 27. izvješća-statistička koji omogućuje postavljanje ad-hoc upita kroz posebno sučelje izvještajnog sustava. Smatra da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo osobito članak 5. stavak 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama jer je postavljanjem ad-hoc upita kroz posebno sučelje izvještajnog sustava CTS uz sva postojeća

predefinirana statistička izvješća moguće primjenom postojećih alata za pretraživanjem izraditi dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka, što se ne može smatrati stvaranjem nove informacije. Predlaže poništenje rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela te vraćanje predmeta na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na tužbu tuženik tužbene navode smatra neosnovanim. Smatra kako stajalište suda Europske unije izraženo u presudi broj: C-491/15 od 11. siječnja 2017. nije primjenjivo na konkretan slučaj jer je u postupku utvrđeno da sučelja elektroničkih upisnika Državnog odvjetništva sadrže predefinirane izvještajne funkcionalnosti te da bi za odlučivanje podataka koje tužitelj traži zahtijevalo izradu novog predefiniranog sučelja. Dakle, može se zaključiti da u postojećem sustavu nije moguće korištenjem postojećih alata izraditi traženi dokument. Također ističe da iz dokumentacije za nadmetanje Središnje agencije za financiranje i ugovaranje programa i projekata Europske unije evidencijski broj nabave: 2012-01-23-0101 ne proizlazi da se u šifrniku za „vrste podnesaka“ definiraju i dokumenti koji su predmet zahtjeva tužitelja. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

U očitovanju na odgovor na tužbu tužitelj je podneskom od 21. prosinca 2017. istakao da u upravnom postupku (dakle povodom zahtjeva za pristup informacijama) je naglašeno oficijozno postupanje te da navodima o korištenju CTS u obrazloženjima niti prvostupanjskog ili drugostupanjskog tijela nema nikakvih obrazloženja niti je proveden nikakav ispitni postupak u ovim upravnim postupcima slijedom čega smatra da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima - Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), Sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

U ovom upravnom sporu sporno je zahtijeva li tužitelj pravo na pristup informacijama koje udovoljavaju pojmu informacije određenom člankom 5. točkom 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ili se zahtjev odnosi na izradu analiza i izvješća, odnosno stvaranje nove informacije, zbog čega se takav zahtjev ne smatra zahtjevom za pristup informacijama (članak 18. stavak 5. istog Zakona). Stoga je sporno je li zahtjev zakonito odbijen prvostupanjskim rješenjem tijela javne vlasti sukladno odredbi članka 23. stavak 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, dakle, sporna je primjena prava, pa je Sud na temelju članka 36. točka 4. Zakona o upravnim sporovima, spor riješio bez rasprave.

U konkretnom slučaju zahtjevom za pravo na pristup informacijama tužitelj je zatražio za razdoblje od 1. veljače do 31. svibnja 2017., slijedeće informacije: koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu; koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podnositelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama; koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti.

Zahtjevom se dakle traže podaci vezani uz provedbu odredbi članka 206a i 206b Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13. i 152/14.) i postupanja po kaznenim prijavama odnosno dojavama o počinjenom kaznenom djelu. Tuženik je radi primjene navedenih odredbi i ocjenjujući zakonitost prvostupanjskog rješenja analizom upitnika koji se vode na temelju Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09. 116/10., 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15. i 82/15.) i Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.) prihvatio pravilnim ocjenu prvostupanjskog tijela kako bi za dobivanje traženih informacija bilo potrebno izvršiti uvid u svaki pojedini spis te obraditi i analizirati dobivene podatke odnosno ocijenio je zakonitim stajalište prvostupanjskog tijela da se zahtjeva stvaranje nove informacije budući da traženi podaci ne postoje kao gotove informacije. Na temelju navedenog materijalnog prava i u vezi s tim prihvaćajući

činjenična utvrđenja iz prvostupanjskog postupka, a sukladno ovlaštenju iz članka 116. stavak 1. točka 1. Zakona o općem upravnom postupku tuženik je odbio žalbu protiv prvostupanjskog rješenja kojim je sukladno odredbi članka 23. stavak 5. točka 4. odbijen zahtjev za pravo na pristup informacijama jer je tražena informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavak 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja tuženika Sud nije našao nezakonitosti jer iz provedenog postupka nedvojbeno proizlazi da ne postoje informacije koje tužitelj traži, odnosno da bi postojanje po zahtjevu tužitelja zahtijevalo izradu nove informacije zbog čega se zahtjev tužitelja ne smatra zahtjevom za pristup informacijama. Pozivanje tužitelja na stajalište suda Europske unije iz presude broj: C-491/15 od 11. siječnja 2017., nije prihvatljivo u konkretnom slučaju jer iz provedenog postupka proizlazi da ni podaci obradom kojih bi tužitelj dobio zahtijevane informacije ne postoje kao gotov podatak.

Slijedom izloženog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

U Zagrebu 10. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.